

3 Δεκεμβρίου 2013

Την «Παναγία την Γερόντισσα» τίμησε η πόλη του Ναυπλίου

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

**Ελλήνων κάλαντα
και ύμνοι**

*Πάνω από 200 χορωδοί και οργανοπαίκτες
σε μία μουσική πανδαισία
που διοργανώνουν το Μουσικό Σχολείο Πλίου
και η Ιερά Μητρόπολις Πλίου.*

Μία και μοναδική εμφάνιση!

Σάββατο 21 Δεκεμβρίου 2013, ώρα 19:30
Ιερός Ναός Αγ. Βαρβάρας Πλίου
(Πατρόκλου και Αγ. Βαρβάρας, Πλιον)

Με κάθε λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια το Ναύπλιο τίμησε την «Παναγία την Γερόντισσα», στον ιερό ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, όπου βρίσκεται πιστό αντίγραφο της θαυματουργής εικόνας . Να σημειωθεί πως η πρωτότυπη βρίσκεται στην ιερά μονή Παντοκράτορος Αγίου Όρους.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας της «Γερόντισσας» βρίσκεται στην Ιερά Μονή Παντοκράτορος του Αγίου Όρους και είναι εφέστια εικόνα του Μοναστηρίου. Η μορφή της είναι στη θέα γλυκύτατη, ευχάριστη και γεμάτη έλεος, αφήνοντας στον κάθε προσκυνητή αισθήματα χαράς, ευφροσύνης, αγαλλιάσεως, ελπίδας, παρηγοριάς και ευσπλαχνίας, δείχνοντας ότι προστρέχει στην ανάγκη των τέκνων Της και ότι πάντοτε παραμυθεί τους πιστούς Της.

Το πρώτο θαύμα της εικόνας αναφέρεται στους χρόνους της βασιλείας του Αλέξιου Α του Κομνηνού, όταν αυτός άρχισε να κτίζει το αρχικό μονύδριο 500 μέτρα μακριά από τα σημερινά κτίρια της Μονής, πάνω σε ένα ύψωμα.

Τότε, ενώ οι εργάτες έκτιζαν κανονικά, το βράδυ η εικόνα της Παναγίας μαζί με τα εργαλεία των οικοδόμων έφευγαν αοράτως και όταν το πρωί τα αναζητούσαν τα έβρισκαν στο σημείο όπου είναι σήμερα κτισμένη η Μονή• ήταν βέβαια έρημος ο τόπος. Αφού αυτό έγινε πολλές φορές, τελικά κατάλαβαν ότι ήταν θέλημα της Παναγίας το Μοναστήρι να κτιστεί στον τόπο που η ίδια είχε επιλέξει. Έτσι λοιπόν οικοδομήθηκε ο αρχικός πυρήνας της Μονής.

Την προσωνυμία «Γερόντισσα» την απέκτησε η εικόνα αργότερα, μετά από ένα καθοριστικό, για την ονομασία, θαύμα της Θεοτόκου. Η αρχική της θέση ήταν μέσα στο Ιερό Βήμα, πίσω από την Αγία Τράπεζα. Την εποχή λοιπόν εκείνη ζούσε ένας πολύ ενάρετος, όμως μεγάλος στην ηλικία και ετοιμοθάνατος λόγω ασθένειας, Ηγούμενος. Αυτός γνώρισε το τέλος του κατά Θεία Αποκάλυψη και πεθύμησε να κοινωνήσει τα Άχραντα και Ζωοποιά Μυστήρια του Κυρίου μας. Γι' αυτό και παρακάλεσε τον ιερομόναχο εφήμερο που ιερούργουσε την ημέρα εκείνη να συντομεύσει την Θεία Λειτουργία.

Ο ιερομόναχος, όμως, δεν υπάκουσε αμέσως στην επιθυμία του Ηγούμενου και συνέχισε να λειτουργεί αργά με αποτέλεσμα να επέμβει η ίδια η Παναγία. Ξαφνικά ακούστηκε από την Εικόνα η φωνή Της που τον διέταξε με αυστηρότητα να ολοκληρώσει σύντομα την Θεία Λειτουργία, ώστε να προλάβει να μεταλάβει ο Γέροντας.

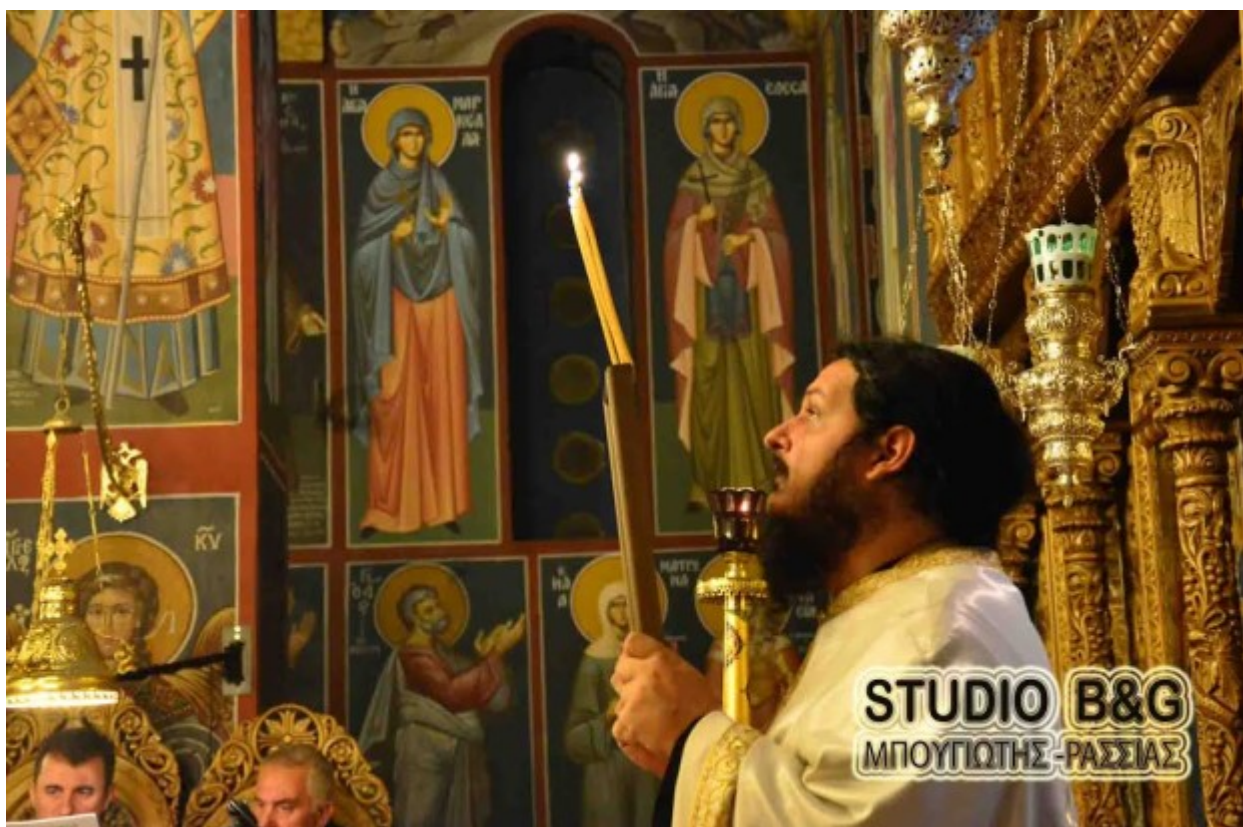
Έτσι κι έγινε. Μόλις κοινωνήσε ο Γέροντας, εκοιμήθει και από τότε έδωσαν σε Αυτήν την εικόνα Της την προσωνυμία «Γερόντισσα», λόγω της στενής Της σχέσης με τον «Γέροντα». Μετά από αυτό μεταφέρθηκε και τοποθετήθηκε έξω από το Ι. Βήμα στην αριστερή κολώνα του κυρίως Ναού, όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα για την διευκόλυνση των προσκυνητών.

Η εικόνα ανακαινίστηκε και επενδύθηκε με νεώτερο αργυρό κάλυμα, υψηλής τέχνης, κατασκευασμένο μετά από εκφρασμένη επιθυμία της ίδιας της Θεοτόκου με έξοδα Κωνσταντινουπολίτισσας αρχόντισσας. Το πιθάρι που απεικονίζεται επάνω στο κάλυμα έγινε προς ανάμνηση θαύματος της Παναγίας.

Τον 17ο αιώνα υπήρξε εποχή κατά την οποία στο Μοναστήρι δεν υπήρχε καθόλου λάδι. Η έλλειψη όμως των αναγκαίων ήταν τόσο μεγάλη ώστε οι Πατέρες εγκατέλειπαν την Μονή αναζητώντας αλλού τα απαραίτητα για τη ζωή. Ο Ηγούμενος τους προέτρεπε να πιστεύουν και να ελπίζουν στην «Γερόντισσα», όπως προσευχόταν και εκείνος και είχε την ελπίδα σε Αυτή. Επόμενο ήταν η Παναγία μας να μην διαψεύσει τις προσδοκίες του, και ένα πρωί οι πατέρες είδαν να ξεχειλίζει λάδι από την είσοδο της αποθήκης, όπου φυλάσσονται τα άδεια πιθάρια.

Μπήκαν στην αποθήκη και είδαν ότι ένα από τα πιθάρια, που σώζεται μέχρι σήμερα, ξεχειλίζει από λάδι. Αντιλήφθηκαν την επέμβαση της Παναγίας και με αυτό το λάδι γέμισαν όλα τα άδεια δοχεία που βρίσκονταν στο Μοναστήρι. Τότε αυτό σταμάτησε να ξεχειλίζει. Από τότε μέχρι σήμερα το λάδι δεν έχει λείψει ποτέ ξανά από το Μοναστήρι Της.

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης